

Sygn. akt IV P 12/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2021 roku

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Alina Kordus-Krajewska

Ławnicy: Kamila Cudnik, Maria Warjan

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2021 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. L.

przeciwko M. C.

o ustalenie istnienia stosunku pracy

I. Ustala, że powoda J. L. i pozwanego M. C. prowadzącego działalność pod firmą (...) łączyła umowa o pracę na stanowisku kierowcy w okresie od dnia 12 sierpnia 2019r. do dnia 9 września 2019r.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. Zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu części kosztów procesu,

IV. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Toruniu kwotę 314 zł (trzysta czternaście złotych) tytułem części opłaty od pozwu,

V. W pozostałym zakresie opłatą od pozwu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. Akt IVP 12/20

UZASADNIENIE

Powód J. L. wniósł pozew przeciwko M. C. o ustalenie istnienia stosunku pracy między powodem a pozwanym prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą: (...), poczynszy od 12 sierpnia 2019 roku na czas nieokreślony, polegający na zatrudnieniu powoda w charakterze kierowcy.

W pozwie wniesiono także o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podano, że powód J. L. jest kierowcą zawodowym i posiada do tego odpowiednie kwalifikacje zawodowe, potwierdzone załączonymi dokumentami tj. orzeczeniem psychologicznym, orzeczeniem lekarskim i świadectwem kwalifikacji zawodowej. W okresie od 10 lipca 2017 roku do 9 października 2017 roku powód był pracownikiem pozwanego. Od dnia 12 sierpnia 2019 roku po wcześniejszym uzgodnieniu warunków pracy z D. C., świadczył osobiście i odpłatnie pracę na rzecz i pod kierownictwem pozwanego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: (...).

Strony przed podjęciem przez powoda pracy ustaliły następujące warunki pracy: praca ma być świadczona osobiście przez powoda, odpłatnie (strony ustaliły wysokość wynagrodzenia na kwotę 1450,00 zł tygodniowo), zakres obowiązków – świadczenie pracy jako kierowca na rzecz i pod kierownictwem pozwanego.

W związku z wcześniej zawieranymi umowami o pracę, powód domniemywał uczciwość pracodawcy. Powód w dniu 12 sierpnia 2019 roku został dopuszczony do pracy na warunkach wcześniej uzgodnionych. Dopuszczenie do pracy polegało na udostępnieniu przez pracodawcę samochodu, który stał się narzędziem pracy i podjęciu pierwszego transportu. W dniu 12 sierpnia 2019 roku, zgodnie z art. 29 §2 Kodeksu pracy, pracodawca potwierdził wcześniej uzgodnione warunki zatrudnienia i płacy poprzez podpisanie umowy o pracę. Egzemplarz umowy o pracę z dnia 12 sierpnia 2019 roku do czasu wniesienia pozwu nie został wydany powodowi.

Powód świadczył pracę do dnia 7 września 2019 roku, kiedy uległ wypadkowi przy pracy. Powód podczas załadunku węgla w M. w momencie schodzenia z naczepy wywrotki poślizgnął się i uderzył lewą nogą w metalowe schodki naczepy. Powód w czasie wypadku doznał urazu lewej nogi. O zaistniałej sytuacji, powód niezwłocznie powiadomił pracodawcę w drodze SMS'owej. Po udaniu się w dniu następnym do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego w T., powód otrzymał diagnozę zapalenie skóry i tkanki podskórnej podudzia lewego (...) - (...) oraz doręczane elektronicznie pracodawcy - zwolnienie lekarskie. Po odebraniu przez pracodawcę elektronicznego zwolnienia lekarskiego, D. C. powiadomił powoda o pilnej konieczności wycofania zwolnienia z uwagi na fakt, że powód nie został zgłoszony przez pracodawcę do ubezpieczenia społecznego, a takiego zgłoszenia można dokonać jedynie do 7 dni wstecz.

Po zaistniałym zdarzeniu, powód został pozbawiony środków finansowych. Pozwany po wypadku powoda nie wypłacał wynagrodzenia za okres niezdolności do pracy nieprzekraczającym łącznie 33 dni w ciągu roku kalendarzowego. Powód nie mógł także liczyć na inne świadczenia tytułu niezdolności do pracy z uwagi na niezgłoszenie przez pozwanego do ubezpieczenia społecznego.

Wobec powyższego, powód wystąpił o doręczenie umowy o pracę z dnia 12 sierpnia 2019 roku, zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego i opłacenie zaległych składek, wypłatę zaległego wynagrodzenia, zapłatę zadośćuczynienia w wysokości 20 000,00 zł z uwagi na brak zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego, a z tego powodu nie otrzymania żadnych świadczeń z ZUS, jak również zasiłku chorobowego. W odpowiedzi na żądanie powoda, pozwany zaprzeczył jakoby powód związany był z pozwanym stosunkiem pracy.

Odnosząc się do zarzutów z pisma pozwanego, należy wskazać, że M. C. poznał powoda oraz osobiście wypłacił mu pierwszą należną tygodniówkę. O świadczeniu pracy o charakterze stosunku pracy, może także świadczyć fakt, że na powodzie w czasie świadczenia pracy ciążyła odpowiedzialność nad mieniem powierzonym (samochodem). W związku z uszkodzeniem owiewki powierzonego samochodu, pozwany potrącił z wynagrodzenia należność wynikającą z kosztów naprawy uszkodzonego elementu. Nadto, powód wykonywał wszelkie przewozy na polecenie pozwanego, przekazywane przez jego pracowników zajmujących stanowisko spedytorów. Oni w drodze wiadomości tekstowych (SMS) udzielali informacji powodowi, gdzie ma nastąpić załadunek/rozładunek i w jakich godzinach. Powód nie miał żadnej swobody wyboru miejsca załadunku/rozładunku, jak i przedmiotu przewozu. Podlegał w tym zakresie podporządkowaniu pozwanemu. Wynagrodzenie powoda było płacone w gotówce w kwocie 1450 zł tygodniowo - bezpośrednio w siedzibie pracodawcy. Wypłat dokonywali M. C., A. C. oraz J. C. (syn pozwanego).

W odpowiedzi na pozew pozwany wnosił o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu wraz ze zwrotem kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu podano, że w roku 2019 - pomiędzy powodem a pozwanym, nie nawiązano żadnego stosunku prawnego, w szczególności stosunku pracy. Pozwany zaprzeczył jakoby w 2019 roku miał zatrudnić w charakterze kierowcy p. J. L.. Pozwany nie uzgadniał z powodem żadnych warunków zatrudnienia. Nie ustalał ani wysokości wynagrodzenia za pracę, ani pozostałych kwestii, o których mowa w treści art. 22 i 29 KP. Tym bardziej nie można formułować tezy o podpisaniu przez pozwanego dokumentu umowy o pracę powoda. Nie ma więc jakichkolwiek podstaw do formułowania tezy o zatrudnieniu powoda przez pozwanego. Faktem niezaprzeczalnym jest również to,

że spedytorzy zatrudnieni w (...), wykonują także czynności na rzecz innych podmiotów z branży transportowej. Spedytorzy ci, w tym również D. C., przekazywali m.in. p. J. L., podobnie jak innym kierowcom, poszczególne zlecenia przewozowe od firm zatrudniających danych kierowców, w tym powoda. Jednak powyższe nie stanowi o fakcie nawiązania stosunku pracy pomiędzy pozwanym a J. L.. Z informacji posiadanych przez pozwanego wynika, że p. J. L. był w owym spornym okresie zatrudniony przez spółkę (...) sp. z o.o. z/s w Z., trudniącą się przewozami i transportem.

W miesiącu sierpniu 2019 roku, choć nie tylko, spółka ta, dla realizacji swoich zleceń, korzystała z pojazdów wynajmowanych od pozwanego M. C.. W przedmiotowej sytuacji, nie sposób więc stwierdzić, że powód J. L. pozostawał w dyspozycji pozwanego, który nota bene nigdy nie spotkał p. J. L. i nigdy się z nim nie kontaktował. Tym bardziej nie można też mówić o jakimkolwiek podporządkowaniu powoda - poleceniom naszego pozwanego.

Wskazano, że faktem jest zrekompensowanie przez powoda, szkody wyrządzonej pozwanemu (zniszczenie elementu w pojeździe), lecz działo się to nie w ramach pracowniczej odpowiedzialności za mienie powierzone, lecz zwykłej, kodeksowej odpowiedzialności deliktowej (art. 415 KC).

Dodatkowo podkreślono, że nie sposób obciążać pozwanego konsekwencjami podania przez powoda u lekarza, danych podmiotu, który miał go rzekomo zatrudniać. Wycofanie zwolnienia lekarskiego, dokonane przez powoda, również nie może obciążać pozwanego. Czynności te realizował powód na własny rachunek.

Wspomniano także, że gdyby powód był zatrudniony przez pozwanego i jakimś przypadkiem, powód nie zostałby zgłoszony do ZUS-u, jako zatrudniony w (...), to nie byłoby absolutnie żadnych przeszkód do tego by w dniu 7 września 2019 roku lub w dniu następnym, zgłosić powoda do ubezpieczeń społecznych np. od dnia 1 września 2019 roku. Tak jednak się nie stało, gdyż powód nie był w tym czasie zatrudniony przez pozwanego.

Wskazano, że z „inspiracji” J. L., na początku 2020 roku, w firmie (...) Państwowa Inspekcja Pracy przeprowadziła szczegółową kontrolę. Nie znaleziono większych nieprawidłowości.

Sąd ustalił co następuje:

Powód J. L. jest kierowcą zawodowym posiadającym orzeczenia psychologiczne, orzeczenie lekarskie i świadectwo kwalifikacji zawodowej.

W okresie od 10 lipca 2017 roku do 9 października 2017 roku powód był pracownikiem pozwanego zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy.

Dowód: umowy o pracę w aktach osobowych powoda k.2 część B i k.8 akt sprawy, świadectwo kwalifikacji k.9, orzeczenie psychologiczne k.10, orzeczenie lekarskie k.11, zaświadczenie o niekaralności k.13

Powód ustalił ponowne zatrudnienie u pozwanego z reprezentującym pozwanego synem D. C.. Powód zaproponował podstawę plus diety zagraniczne w wysokości miesięcznej 6000zł i wnosił o płatność tygodniowa 1500zł. Powód chciał na początek otrzymać zatrudnienie na okres próbny lub czasowy. Ostatecznie powód ustalił z D. C. ,że wynagrodzenie tygodniowe wyniesie 1450zł.

Powód świadczył pracę od dnia 12 sierpnia 2019 roku. Powód podpisał egzemplarz umowy, który nie został wydany powodowi. Powód jeździł w trasy, które przekazywali powodowi spedytorzy. Powód otrzymywał CMR i WZ, miał podawane miejsce załadunku i rozładunku.

Powód w czasie pracy jeździł czterema samochodami. W pierwszym tygodniu pracy powód uszkodził podczas cofania owiewkę w samochodzie i zgodził się na potrącenie za jej naprawę.

Powód otrzymywał tygodniówki, ostatnia została wypłacona z opóźnieniem po potrąceniu 300 zł za naprawę.

Powód świadczył pracę do dnia 7 września 2019 roku, kiedy uległ wypadkowi przy pracy. Powód podczas załadunku węgla w M. w momencie schodzenia z naczepy wywrotki poślizgnął się i uderzył lewą nogą w metalowe schodki naczepy.

Powód w czasie wypadku doznał urazu lewej nogi. O zaistniałej sytuacji, powód niezwłocznie powiadomił pracodawcę w drodze smsowej. Po udaniu się w dniu następnym do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego w T., powód otrzymał diagnozę zapalenie skóry i tkanki podskórnej podudzia lewego (...) - (...). Pracodawca otrzymał elektroniczne zwolnienie lekarskie.

Po odebraniu przez pracodawcę elektronicznego zwolnienia lekarskiego, D. C. kazał powodowi wycofać zwolnienie z uwagi na fakt, że powód nie został zgłoszony przez pracodawcę do ubezpieczenia społecznego. D. C. wskazał powodowi, że nie pracuje w firmie. Powód w dniu 9 września 2019r. wycofał zwolnienie lekarskie. Potem już strony nie rozmawiały o dalszej pracy.

Dowód: karta informacyjna k.24, opis zdarzenia k.25-26, protokół kontroli PIP, nakaz i wystąpienie PIP k.54-66, zeznania świadka D. C. od k.112v, protokół elektroniczny z dnia 24 czerwca 2020r. od 00:08:34

Powód leczył się dłuższy czas, gdyż rana nie chciała się zagoić. Po chorobie powód zatrudnił się w oparciu o umowę zlecenie a potem w oparciu o stałą umowę o pracę.

Dowód: historia choroby k.29, wyjaśnienia powoda k.223v

Powód pismem z dnia 27.11.2019r. wezwał pozwanego do wydania umowy o pracę, zaległego wynagrodzenia i zadośćuczynienia. pozwany odpowiedział, że stron nie łączyła umowa o pracę.

Pozwany wskazywał na zatrudnienie powoda w okresie od dnia 9.08.2019r. w Spółce (...) (...) Powód faktycznie nie był zatrudniony w tej spółce.

Dowód: pismo z dnia 27.11.2019r. k.22, pismo z dnia 4.12.2019r. k.27-28, oświadczenia k.78-79, 86-87, umowy najmu pojazdu k. 80-85, zeznania świadka J. M. od k.201v, protokół elektroniczny z dnia 22 września 2020r. od 00:08.30, przesłuchanie powoda od k.202v protokół elektroniczny z dnia 22 września 2020r. od 00:30:58,

Pozwany prowadzi rejestr Vat, do którego wpisuje umowy na wynajem samochodów w tym z Spółce (...) (...) Spółka w okresie spornym nie wynajmowała pojazdów od pozwanego.

Dowód: rejestry Vat k.149-193v, faktura Vat k.148, zeznania świadka J. M. od k.201v, protokół elektroniczny z dnia 22 września 2020r. od 00:08.30,

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów oraz zeznania świadków i powoda. Sąd dał wiarę świadkom i powodowi w zakresie w jaki były zbieżne i wzajemnie się uzupełniały. Sąd ograniczył przesłuchanie stron go przesłuchania powoda, gdyż pozwany prawidłowo wezwany nie stawił się i nie usprawiedliwił nieobecności (k.202v).

Pisemnym oświadczeniom w zakresie zatrudnienia powoda w spółce (...) oraz umowom najmu pojazdu sąd nie dał wiary.

Sąd oceni szerzej materiał dowodowy w dalszej części uzasadnienia.

Podstawę dochodzonego przez powoda roszczenia o ustalenie stanowił m.in art. 189 k.p.c., zgodnie z którym powód może żądać ustalenia przez Sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. W przedmiotowej sprawie powód miał interes prawny w wytoczeniu powództwa o ustalenie istnienia stosunku pracy.

Należy podkreślić, że interes prawny powoda, stanowi przesłankę materialnoprawną powództwa o ustalenie. Interes prawny musi istnieć obiektywnie, aby uzasadniać żądanie ustalenia prawa lub stosunku prawnego. Jego istnienia jednak nie można traktować jako jedynej przesłanki decydującej o uwzględnieniu powództwa o ustalenie. Jest on warunkiem umożliwiającym dalsze badanie w zakresie istnienia lub nieistnienia ustalanego prawa lub stosunku prawnego. Interes prawny - jest to interes dotyczący szeroko rozumianych praw i stosunków prawnych (por. T. Rowiński: Interes prawny w procesie cywilnym i w postępowaniu nieprocesowym, Warszawa 1971, s. 22, por. także: E. Budna, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z 19 kwietnia 1988 r., III CZP 26/88, OSP 1991, nr 1, s. 9 i n.). W przypadku ustalania praw czy stosunków prawnych występuje z reguły wówczas, gdy istnieje niepewność tego prawa lub stosunku prawnego zarówno z przyczyn faktycznych, jak i prawnych. Niepewność może wynikać z wielu przyczyn, w których jedyny sposób dochodzenia praw polega właśnie na wytoczeniu powództwa ustalającego (zob. M. Jędrzejowska, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, część 1, t. 1, pod red. T. Erecińskiego, Warszawa 2006, s. 448).

Aby stwierdzić czy w okresie spornym strony łączyła umowa o pracę, Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe na okoliczność ustaleń stron stosunku w zakresie zatrudnienia i charakteru pracy powoda.

Przepis art. 22 § 1 k.p. zawiera ustawową definicję pojęcia „stosunku pracy”. Zgodnie z tym przepisem przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Jak więc wynika z analizy cytowanego przepisu, stosunek pracy jest dwustronnie zobowiązującym stosunkiem zobowiązaniowym (obligacyjnym) zachodzącym między stronami, tj. pracodawcą a pracownikiem. Każda ze stron tego stosunku jest względem drugiej jednocześnie i uprawniona i zobowiązana, przy czym obowiązki jednej strony stosunku odpowiadają uprawnieniom drugiej strony tegoż. I tak pracodawca jest zobowiązany do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem, natomiast pracownik jest zobowiązany do wykonywania pod kierownictwem pracodawcy określonej pracy we wskazanym przez pracodawcę miejscu i czasie. Z kolei w myśl przepisu art. 22 § 1 (1) k.p. - zatrudnienie w warunkach określonych w § 1 jest zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy, bez względu na nazwę zawartej przez strony umowy. Nie jest dopuszczalne zastąpienie umowy o pracę umową cywilnoprawną przy zachowaniu warunków wykonywania pracy, określonych w § 1 (art. 22 § 1² k.p.). Należy wskazać, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem i doktryną prawa pracy, stosunek pracy ma swoisty charakter prawny, który wyraża się w jego cechach odróżniających go od stosunków cywilnoprawnych i administracyjnoprawnych, w ramach których świadczona jest praca. Są to takie właściwości jak: dobrowolność zobowiązania, zarobkowy charakter stosunku pracy, osobisty charakter świadczenia pracy, podporządkowanie pracownika, ponoszenie ryzyka gospodarczego, produkcyjnego i osobowego przez pracodawcę, ciągłość świadczenia pracy, łącząca się z tym, że pracownik nie zobowiązuje się do wykonywania określonych czynności, lecz do starannego działania w procesie pracy. W szczególności istotnym elementem odróżniającym stosunek pracy od innych stosunków zobowiązaniowych jest podporządkowanie pracownika pracodawcy. Polega ono na obowiązku pozostawiania pracownika w gotowości do świadczenia pracy oraz oczekiwaniu na polecenia przełożonego i wykonywania ich.

W sprawie należało ocenić czy strony łączył stosunek pracy, czy była to umowa na czas nieokreślony.

Stanowisko powoda przed rozpoczęciem sporu zostało zaprezentowane w opisie zatrudnienia k.25 w którym powód podał, że uzgodnił z D. C. warunki zatrudnienia na okres próbny lub czasowy. Podczas przesłuchania przed sądem powód podał, że miała być to umowa na okres próbny lub zlecenie (k.202v), na kolejnej rozprawie, że na czas określony (k.223v). Powód podawał także, że ustalili, że miał pracować jak długo się da. Mając na uwadze niespójne w zakresie rodzaju umowy wypowiedzi i pisemne stanowiska powoda należało stwierdzić, że nie wykazał on aby strony chciały zawrzeć i zawarły umowę na czas nieokreślony.

Należało przy tym ocenić czy chodziło stronom podczas rozmów o zatrudnieniu o umowę o pracę czy też o umowę cywilnoprawną. W ocenie sądu powód nie chciał takiej umowy i przedmiotem rozmów było zatrudnienie pracownicze, skoro strony rozmawiały o podstawie tj. najniższym wynagrodzeniu, dietach. Sposób wykonywania pracy także nie

podważa ustaleń w zakresie zawarcia umowy o pracę. Powód otrzymywał polecenia wyjazdów, otrzymywał CMR i WZ, miał podawane miejsca załadunku i rozładunku. Powód pisał codziennie jakie czynności wykonywał, co przewoził, godziny. (k.203) Za wykonaną pracę otrzymywał umówione wynagrodzenie.

Ponadto nie było potrzeby sprawdzania powoda, skoro już wcześniej był pracownikiem pozwanego. Powód umowę zlecenia jak wynika z jego wyjaśnień traktuje jako umowę sprawdzającą przed umową o pracę jako to miało miejsce u kolejnego pracodawcy.

Sąd miał też na uwadze, że nie jest natomiast typowym dla pracowniczego zatrudnienia zgoda pracownika na zatrzymanie tygodniówki jako zabezpieczenia (k.203) jednakże tylko ta okoliczność nie przekreśla ustaleń stron co do charakteru zatrudnienia.

Strona pozwana zaprzeczała zatrudnieniu powoda podnosząc, że był on pracownikiem spółki (...). Sąd nie dał temu wiary. Po pierwsze z powodem rozmawiał D. C. syn pozwanego, który jak sam przyznał był upoważniony do reprezentowania pozwanego w sprawach zatrudnienia. Sąd miał też na uwadze, że przy wykonywaniu takich samych czynności kierowcy ale zdaniem pozwanego dla innej spółki, nie było wątpliwości, że była to umowa o pracę.

Po drugie pozwany wiedział o pracy powoda. Powyższe wynika z zeznań powoda, którym sąd dał wiarę, gdyż w tym zakresie były konkretne i spójne.

Po trzecie prezes Spółki (...) J. M. zaprzeczył działalności spółki i zatrudnieniu powoda. Zeznania świadka były przy tym konkretne i logiczne.

Pozwany zaprzeczył zeznaniom świadka J. M. wnosząc o biegłego z zakresu pisma po trzech miesiącach od zeznań świadka. Brak możliwości zgłoszenia wcześniej tego dowodu nie został w sposób wiarygodny wykazany. Pełnomocnik, nie złożył oryginałów dokumentów w oparciu o które miałyby opiniować biegły mimo, że pełnomocnik pozwanego potwierdził je za zgodność z oryginałem. Sąd zobowiązał o to pełnomocnika pozwanego (k.242-244). Sąd pominął zatem ten wniosek dowodowy. Należało mieć na uwadze, że Prokuratura umorzyła postępowanie w zakresie zgłoszonego zawiadomienia przez sąd dotyczącego sfałszowania podpisów z uwagi na brak oryginalnych dokumentów.

Dodatkowo współpraca z (...) S. (...) była także niewiarygodna w zeznaniach świadka D. C., który zeznał, że „ze spółką (...) pracuję cały rok, to są różne firmy, oni przyjeżdżają, dziś mają taką firmę, jutro taką”.

Pozwany wskazał także, że gdyby powód był zatrudniony przez pozwanego i nie zostałby zgłoszony do ZUS-u, jako zatrudniony w (...), to nie byłoby absolutnie żadnych przeszkód do tego by w dniu 7 września 2019 roku lub w dniu następnym, zgłosić powoda do ubezpieczeń społecznych np. od dnia 1 września 2019 roku.

Pozwany prezentuje w tym zakresie błędne stanowisko, gdyż jeżeli powód był zatrudniony od dnia 12 sierpnia 2019r. to od tego dnia podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu z tytułu umowy o pracę co wiąże się z uregulowaniem przez pozwanego składek ZUS za sporny okres. Zgodnie z art. 36 ust.4 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych zgłoszeń, o których mowa w ust. 2 i 3, dokonuje się w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia, z zastrzeżeniem ust. 4a-5a i 9a. a nie od jakiegokolwiek daty.

Sąd zatem ustalił zatrudnienie powoda w oparciu o umowę o pracę. Sąd miał na uwadze, że strony ustaliły warunki zatrudnienia i powód wykonywał pracę podporządkowaną pod nadzorem reprezentującego pozwanego D. C..

Sąd ocenił jednocześnie, że umowa rozwiązała się 9 września 2019r. (k.115v-zeznania świadka, k.58v-data wycofania zwolnienia wskazana w protokole PIP) poprzez oświadczenie D. C.. Z jego wypowiedzi, że powód nie jest pracownikiem pozwanego i zerwania kontaktów z powodem należy ocenić, że jego celem było zerwanie łączącej strony umowy. Powód wycofał zwolnienie lekarskie i to zakończyło dalsze rozmowy stron o dalszej pracy powoda.

Reasumując brak było podstaw do stwierdzenia, że powód zawarł umowę na czas nieokreślony oraz, że jest nadal pracownikiem pozwanego.

Sąd orzekał o kosztach pełnomocnika powoda i pełnomocnika pozwanego w oparciu o art. 98 § 1 kpc i mając na uwadze przepisy par. 9 pkt. 1 Rozporządzeń Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie i czynności radców prawnych.

Powód wnosił o umowę na czas nieokreślony i wartość takiej umowy ustala się w oparciu o 12 miesięczne wynagrodzenie. Powód wygrał ustalenie prawie miesięczne u pozwanego zatem wygrał w 8,33%.

Koszty stron :180 razy 8,33% = 14,99zł i 180 razy 91,67% =165zł. Różnica to 150 zł zasądzona od powoda na rzecz pozwanego.

Nadto stosownie do treści art. 13 ust. 1 i art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) Sąd obciążył pozwanego częścią opłaty sądowej od wartości przedmiotu sporu . Pełna opłata od pozwu to 3770 zł . 3770 razy 8,33 % = 315zł.

W pozostały zakresie sąd opłatą od pozwu obciążył Skarb Państwa.